

K literárnímu výkladu si vybíráme tři zdánlivě nesourodá díla, která však při hlubším zkoumání vykazují neobyčejně velké souvislosti. Řeč je o Labyrintu světa a ráji srdce Jana Amose Komenského, Pouti krkonošské Karla Hynka Máchy a Kulhavém poutníkovi Josefa Čapka.

Naším úkolem je vyložit tato tři díla z hlediska

literárního a vystihnout jejich filozofický smysl a význam.

Nemůžeme se vyhnout ani sociologickému hledisku. Pokusíme se

také nastínit jisté souvislosti mezi tematikou těchto děl a

událostmi ze života autorů. Zde totiž také nacházíme první

styčné body mezi zkoumanými díly. Všichni tři autoři

prožívali v procesu tvorby pocity bolesti a vnitřních muk.

Jan Amos Komenský byl zklamán porážkou českých stavů po

bitvě na Bílé hoře roku 1620, skrýval se nejdříve na statečích

Karla st. ze Žerotína, posléze nucen odejít do vyhnanství.

Karel Hynek Mácha prožíval duševní muka romantického

rozervance a vydědění, jehož představa ideálu se rozchází

s krutou realitou světa, kde se cítí být osamoceným a

samojedíným. Josef Čapek jakoby v předtuše bídné smrti, která

na něj čekala za branami koncentračního tábora, léčí své

nitro poznamenané oběma válkami tvorbou malířskou a

literární.